

Kirjoittajatiimiimme liittyy oheisella tekstillä Kalle Pertola, laatija ja ristikoiden ystävä Porista. Tervetuloa kimppaan Kalle!

Oi niitä aikoja

Tosiasioiden tunnustaminen on viisauden alku, totesi presidentti Paasikivi aikoinaan. Tunnustankin heti kättelyssä, että uutena kirjoittajana minulla ei ole aavistustakaan siitä, mitä asioita tällä palstalla on aikojen kuluessa puitu, joten "suuret viisauteni" saattavat sisältää paljonkin jo aiemmin julkituotuja pointteja. Mutta onko sen sitten niin väliä, jos mies muuten on kunnollinen, kuten muuan kaverini usein tapasi sanoa. Tiedä silti siitä kunnollisuudesta, mutta sen verran olen poissa pahanteosta pysynyt, ettei tarvitse kirjoittaa tätä siellä, missä kruunu pitää poikansa vaatteissa ja vellissä vaatimatta vastineeksi muuta kuin vapauden.

"Mikä mies te oikein olette?" kysyi majuri Sarastie alikersantti Rokalta. Yritän vastata samaan kysymykseen, sillä sankaripoikiahän tässä toki itekin ollaan. Ken ei usko, tiedustelkoon vaikka tohveliosastolta. Olen hidas ja harvatahtinen "sunnuntailaatija", jonka ensimmäinen kuvaristikko julkaistiin Sanaseppö-lehdessä 1/2015. Kunniaylisanaseppo Antti Skytän varmallalla otteella luotsaamalle laadintakurssille hilasin luuni lokakuussa 2016. Kursin puitteissa tehdyn diplomiristikon myötä pääsin oululaisen Kolmiokirjan vakituiseksi avustajaksi. Sitä pestiä olen yrittänyt hoitaa niillä eväillä, joita nytyttini kätköistä on löytynyt.

Minunkin laatimisharrastukseni alkoi luonnollisesti ratkomisesta. Kun olin vielä keskenkas-

vuinen räkkänokka – monien mielestä olen sitä vieläkin – ratkoimme isän kanssa kimppeaan Apu-lehden ristikoita. Se oli aikaa, jolloin "isä tiesi kaiken". Puberteetin jyrätessä ylitse ni ei hän sitten enää mitään tiennytkään.

Utelin isältä, miten ristikoita värkätään. Asia kiinnosti minua jo silloin. Vastaus kuului, että niitä tekevät erityiset laatijat. Tähän vähäiseen tietoon minun oli tyytyminen. Tein sellaisen johtopäätöksen, että näillä laatijoilla on hallussaan jokin perin ihmeellinen viisastenkivi, josta me maallikot voimme vain uneksia. Kun korvantaustani sitten alkoivat kuivua – lienevät tosin vieläkin vähän kosteat – tajusin, että se viisastenkivi onkin juuri siellä korvien välissä. Itselläni varmaan voittopuolisesti sitä jälkimmäistä ainesta.

Mieleeni on jäänyt noista Avun ammoisista ristikoista neljä vihjettä: ANTSON, SINUHELLA, MYLLYN PÄÄLLÄ ja kuva sanomalehteä lukevasta miehestä taustallaan Egyptin pyramidit. Viimeksi mainitusta hoksasimme, että siinä hän on egyptiläinen aviisi AL-AHRAM. Muut vihjeet menivät meiltä yli hilseen selvitän vasta oikeista ratkaisuista. ANTSON => ANTS, virolainen pikaluistelija ja olympiavoittaja. SINUHELLA => KAPTAH, Sinuhe egyptiläisen orja tai apuri. Ja vielä MYLLYN PÄÄLLÄ => TIHKU-VIITA, joka löytyy Elias Lönnrotin kokoamista arvoituksista: Aitta alla, mylly päällä, tihku viita myllyn päällä? Eli ihmisen vatsa, suu ja hiukset. Arvoituksessa TIHKU VIITA edustaa kahta eri sanaa, mutta mikä ettei se yhdysnastakin kävisi.

Täten alkoi noina hienoina ja hohdokkaina aikoina allekirjoittaneen niin koskia kuin suvan-tojakin kokenut mielenkiintoinen matka ristikoiden lumottuun maailmaan. Eikä tuo lumous ole vieläkaan haihtunut!

Kalle Pertola

kalle.pertola@ristikkoakatemia.fi

Lähetetään ristikkoihmissa kysymyksiä ja mielipiteitä osoitteeseen kysymys@ristikkoakatemia.fi